

vào mắt bà hầu bàn nói lớn: "À poil!". Phòng ăn chột im lặng như tờ. Da mặt bà đầm bông đỏ rần, rồi biến thành tái, trong khi bà đứng như trời trồng, không có phản ứng. Thấy tình trạng có vẻ "nguy kịch", tôi xô ghé đứng dậy, nắm khuỷu tay bà kéo ra ngoài, xin lỗi bà rất nhiều, rồi giảng nghĩa cho bà ta biết rằng anh bạn tôi muốn nói "Au poil!", chứ không phải "à poil!". Có lẽ vì mới qua Pháp không lâu, nên ngôn ngữ chưa thành thục lắm, xin bà tha thứ, rồi tôi đề nghị mời bà một ly rượu khai vị để thay anh bạn tôi tạ tội cùng bà. Chùng đó bà mới cất tiếng cười ngất, gập đôi người lại mà cười, chảy cả nước mắt nước mũi, khiến các thực khách hiện diện nhìn chúng tôi chằm chập, chả biết chuyện gì đã xảy ra, và tên Mít non đã nói chuyện tếu gì hay ho đến độ người nghe phải cười không giữ gìn. Xong cơn cười, bà cảm ơn tôi đã mời rượu, nhưng vì đang làm việc, bà không được uống,

nhưng bà đã "tha tội" cho anh bạn tôi. Bà cảm ơn tôi, rồi đặt lên má tôi một cái hôn như bà mẹ tưởng thưởng đứa con ngoan. Và từ đó về sau, bà đối với tôi rất tử tế và rất thân thiện. Nguyên vì chữ "au poil" hay "au quart de poil" là tiếng lóng có nghĩa như "số dách" hay tuyệt vời. Còn chữ "à poil" lại có nghĩa là "chuông còi" tức là thoát y một trăm phần trăm, để cả "tóc tai" ra ngoài cho thiên hạ ngắm. Tôi nghĩ rằng giai thoại này, chắc bà hầu bàn đã kể lại không biết bao nhiêu lần cho không biết bao nhiêu người nghe. Và như vậy, vô tình, anh bạn tôi đã là một "illustre inconnu", một người tài danh mai một không được người đời biết đến.

Chuyện tầm phào đến đây cũng đã dài, chắc đã làm "rườm rà" quý vị. Chúng tôi xin hẹn "tái ngộ" cùng quý vị trong một dịp khác, nếu được anh NĐChí cho phép.

Thơ

Nhớ những giao thừa

*Nhớ những giao thừa thuở ấu thơ.
Mừng vui nao nức phút mong chờ
Nghe pháo đì đùng ngoài ngõ vắng
Chập chờn giấc ngủ đẹp như mơ .*

*Nhớ những giao thừa thuở chiến chinh ,
Đồn xa ôm súng giữ biên đình
Tiếng đạn nổ dồn chào Xuân mới
Trời đêm hỏa pháo sáng lung linh .*

*Nhớ những giao thừa cải tạo xa ,
Thâu đêm thao thức nhớ quê nhà
Đảng cay đứng trước thềm năm mới
Mang kiếp lưu đầy lệ nhỏ sa !*

*Nhớ những giao thừa đất tạm dung ,
Trời Xuân sương giá vẫn mịt mù
Hồn nghe lạnh buốt thân cô lữ
Hương về quê cũ lấm băng khuâng .*

nguyên khoa

Một mùa xuân qua

*Thé rồi lại một Xuân qua ,
Còn bao Xuân nữa cho ta quay về .
Ngồi đây nhớ nước thương quê ,
Lỡ hò hẹn cũ quên thề nguyện xưa .
Giờ ta mái tóc bạc phơ ,
Xa nhau năm tháng ai chờ đợi ai ,
Chiều Xuân lất phất mưa bay ,
Nhìn ra vật nằng tàn phai bao giờ .*

Nguyễn Đắc Khoa

